

ПРО ОДИН АНАЛІТИЧНО-ЧИСЛОВИЙ СПОСІБ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ОДНОВИМІРНОЇ КВАЗІСТАТИЧНОЇ ЗАДАЧІ ТЕРМОПРУЖНОСТІ ДЛЯ ТЕРМОЧУТЛИВОГО ТІЛА ПРОСТОЇ ГЕОМЕТРІЇ

Запропоновано методику аналітично-числового розв'язання одновимірних задач термопружності тіл простої геометрії, яка ґрунтується на поданні температурних залежностей фізико-механічних характеристик матеріалів у вигляді кусково-сталих функцій від температури, використанні заміни Кірхгофа та апарату узагальнених функцій. Цей спосіб дає змогу досліджувати з контрольованою достовірністю одновимірні нестационарні теплові та квазістатичні напружено-деформовані стани за комбінованої термосилової дії.

Вступ. Залежність фізико-механічних характеристик (ФМХ) матеріалів від температури є одним з основних факторів, які зумовлюють значний вплив на термомеханічну поведінку елементів конструкцій. Ґрунтовний аналіз стану наукових досліджень у цьому напрямі наведено в роботах [4, 9]. Згідно з цим аналізом комплексне врахування факторів (зокрема, геометрії тіла та термочутливості його матеріалу, нелінійності зовнішньої теплової дії), що, як правило, впливають на формування і поведінку теплового та напружено-деформованого станів, призводить до складної математичної задачі, розв'язання якої навіть чисельними методами пов'язане зі значними труднощами і потребує спеціально розроблених алгоритмів [8]. Інженерна ж практика віддає перевагу простим аналітично-числовим співвідношенням, які з прогнозованою достовірністю надають можливість досліджувати тепловий і зумовлений ним напружено-деформований стани.

Метою цієї роботи є розробка з використанням узагальнених (імпульсних) функцій прозорої методики побудови аналітично-числових розв'язків крайових задач теплопровідності та відповідних задач термопружності тіл простої геометрії, що перебувають в умовах комбінованого термосилового навантаження за врахування температурної залежності усього спектру зміни ФМХ матеріалів.

Постановка задачі. Розглянемо пружне ізотропне термочутливе тіло з простою тепловою нелінійністю (ФМХ матеріалу, за винятком коефіцієнта температуропровідності $a = \lambda_t/c_v \approx \text{const}$, залежать від температури), віднесене до однієї з класичних ортогональних систем координат $(\alpha_1, \alpha_2, \alpha_3)$: циліндричної $(\alpha_1 = r, \alpha_2 = \varphi, \alpha_3 = z)$, сферичної $(\alpha_1 = r, \alpha_2 = \varphi, \alpha_3 = \theta)$ або декартової $(\alpha_1 = x, \alpha_2 = y, \alpha_3 = z)$. Граничні поверхні тіла співпадають з координатними $\alpha_i = \alpha_{ij} = \text{const}$, $i, j = 1, 2$ (тіло простої геометрії). Початкова температура поверхні тіла t_p , масові сили відсутні. Припускаємо також, що тепловий стан і переміщення точок тіла під час його деформації характеризується одновимірним температурним полем $t(\alpha_1, \tau)$ та одновимірним вектором $\bar{u}(\alpha_1, \tau) = u_1(\alpha_1, \tau)\bar{e}_1$ ($u_1(\alpha_1, \tau)$, $u_2 = u_3 = 0$ – проєкції вектора переміщень на напрями, дотичні до координатних ліній $\alpha_1, \alpha_2, \alpha_3$).

У межах нелінійної теорії теплопровідності та квазістатичної лінійної теорії термопружності тепловий і напружено-деформований стани неоднорідного тіла описуються рівняннями та співвідношеннями [1] у припущенні, що ФМХ матеріалу є функціями від температури точок тіла.

Процедура визначення теплового стану. Використання інтегральної заміни Кірхгофа

$$\vartheta = \int_{t_p}^t \lambda_t(\xi) d\xi \quad (1)$$

зводить задачу визначення теплового стану до відшукування розподілу температурного поля з інтегрального співвідношення (1) за розв'язком

– *лінійної крайової задачі* на змінну Кірхгофа ϑ :

$$r^{-k_1} \frac{\partial}{\partial \alpha_1} \left(r^{k_1} \frac{\partial \vartheta}{\partial \alpha_1} \right) = \frac{1}{a} \frac{\partial \vartheta}{\partial \tau} - w_t, \quad (2)$$

$$\vartheta|_{\alpha_1=\alpha_{1j}} = \int_{t_p}^{t(\alpha_{1j}, \tau)} \lambda_t(\xi) d\xi \quad \text{або} \quad \left(\frac{\partial \vartheta}{\partial n_j} \right) \Big|_{\alpha_1=\alpha_{1j}} = -q(\alpha_1, \tau)|_{\alpha_1=\alpha_{1j}}$$

у випадку умов теплообміну першого та другого роду;

– *частково лінійної крайової задачі* для лінійного рівняння (2) за нелінійної граничної умови теплообміну третього роду (конвективного теплообміну):

$$\left(\frac{\partial \vartheta}{\partial n_j} \right) \Big|_{\alpha_1=\alpha_{1j}} = - \left[\frac{x(t(\vartheta))}{\lambda_t(t(\vartheta))} (\vartheta - \vartheta_c) \right] \Big|_{\alpha_1=\alpha_{1j}} \quad (3)$$

за початкової умови $\vartheta|_{\tau=0} = 0$.

Тут $\lambda_t(t)$, $c_v(t)$, $x(t)$ – коефіцієнти теплопровідності, об'ємної теплоємності та теплообміну, відповідно; w_t – густина потужності внутрішніх джерел-стоків тепла; \bar{n}_j – зовнішня нормаль до поверхні, а $\{k_1, \alpha_1\} := \{0, x; 1, r; 2, r\}$ відповідно для декартової, циліндричної і сферичної систем координат.

Подавши температурні залежності ФМХ і їх комбінацій в інтервалі температур їх визначення $[t_p, t_k]$ у вигляді

$$p(t) \approx p_1 + \sum_{i=1}^n (p_{i+1} - p_i) S_+(t - t_i), \quad t_1 < t_2 < \dots < t_n, \quad (4)$$

відповідно до (1) отримуємо, що

$$\vartheta(t) = \lambda_t^{(1)} t + \sum_{i=1}^n (\lambda_t^{(i+1)} - \lambda_t^{(i)}) (t - t_i) S_+(t - t_i) - \vartheta_p.$$

Оскільки між ϑ і t згідно з (1) існує взаємно однозначна відповідність, то $S_+(t - t_i) = S_+(\vartheta - \vartheta_i)$, і

$$\begin{aligned} t(\vartheta) = & \left[\frac{1}{\lambda_t^{(1)}} + \sum_{i=1}^n \left(\frac{1}{\lambda_t^{(i+1)}} - \frac{1}{\lambda_t^{(i)}} \right) S_+(\vartheta - \vartheta_i) \right] [\vartheta + \vartheta_p] + \\ & + \sum_{i=1}^n \frac{\lambda_t^{(i+1)} - \lambda_t^{(i)}}{\lambda_t^{(i)}} \left[t_i - \sum_{j=1}^i \frac{\lambda_t^{(j+1)} - \lambda_t^{(j)}}{\lambda_t^{(i+1)}} t_j \right] S_+(\vartheta - \vartheta_i). \end{aligned} \quad (5)$$

Тут $S_+(\zeta) = \{1, \zeta > 0; 0, \zeta \leq 0\}$ – асиметрична одинична функція Гевісайда, $p_i = \text{const}$ в інтервалі температур $t_{i-1} \leq t < t_i$ із заданою точністю відповідають фактичному значенню відповідної ФМХ, а

$$\vartheta_p = \lambda_t^{(1)} t_p + \sum_{j=1}^n (\lambda_t^{(j+1)} - \lambda_t^{(j)}) (t_p - t_j) S_+(t_p - t_j),$$

$$\vartheta_i = \vartheta(t_i) = \lambda_t^{(1)} t_i + \sum_{j=1}^{i-1} (\lambda_t^{(j+1)} - \lambda_t^{(j)}) (t_i - t_j) - \vartheta_p, \quad i = 1, \dots, n.$$

Використання властивості одичної функції Гевісайда $S_+(f(\zeta) - f_*)$ від складного аргументу [3]:

$$S_+(f(\zeta) - f_*) = S_+ \left[\operatorname{sgn} \left(\frac{\partial f}{\partial \zeta} \right) \Big|_{\zeta_*^{(1)}} (\zeta - \zeta_*^{(1)}) \right] + \sum_{k=2}^{n_*} \operatorname{sgn} \left(\frac{\partial f}{\partial \zeta} \right) \Big|_{\zeta_*^{(k)}} S_+(\zeta - \zeta_*^{(k)}),$$

надає можливість лінеаризувати крайову умову (3). (Тут $\zeta_*^{(1)} < \zeta_*^{(2)} < \dots < \zeta_*^{(n_*)}$ – прості корені рівняння $f(\zeta) - f_* = 0$.) Подамо цю умову у вигляді

$$\begin{aligned} & \left(\frac{\partial \vartheta}{\partial \alpha_1} \cos \left(\overline{n_j \bar{e}_1} \right) \right) \Big|_{\alpha_1 = \alpha_{1j}} = \\ & = - \left[\left\{ \frac{\alpha_1}{\lambda_t^{(1)}} + \sum_{i=1}^n \left(\frac{\alpha_{i+1}}{\lambda_t^{(i+1)}} - \frac{\alpha_i}{\lambda_t^{(i)}} \right) \left[S_+ \left[\operatorname{sgn} \left(\frac{\partial \vartheta}{\partial \tau} \right) \Big|_{\tau_{i,j}^{(1)}} (\tau - \tau_{i,j}^{(1)}) \right] \right. \right. \right. \\ & \quad \left. \left. \left. + \sum_{k=2}^{n_{i,j}} \operatorname{sgn} \left(\frac{\partial \vartheta}{\partial \tau} \right) \Big|_{\tau_{i,j}^{(k)}} S_+(\tau - \tau_{i,j}^{(k)}) \right] \right\} (\vartheta - \vartheta_c) \right] \Big|_{\alpha_1 = \alpha_{1j}}, \end{aligned}$$

де $\tau_{i,j}^{(1)} < \tau_{i,j}^{(2)} < \dots < \tau_{i,j}^{(n_{i,j})}$ – прості корені рівняння $\vartheta_{1j}(\tau) - \vartheta_i = 0$.

Таким чином, з використанням подання ФМХ у вигляді (4) задачу теплопровідності зведено до визначення температурного поля згідно з формулами (5) за розв'язками відповідних лінеаризованих крайових задач для змінної Кірхгофа ϑ . Методи розв'язування задач такого типу в класичних координатах досить ґрунтовно висвітлено в літературі, зокрема в монографіях [2, 5].

Процедура визначення напружено-деформованого стану. Для визначення напружено-деформованого стану, зумовленого термосиловим навантаженням, скористаємось рівнянням рівноваги, яке, враховуючи співвідношення Дюгамеля – Неймана та Коші, подання ФМХ у вигляді (4) і взаємно однозначну відповідність між t та ϑ згідно з алгеброю узагальнених функцій [7], подамо у вигляді

$$\begin{aligned} & \frac{\partial}{\partial \alpha_1} \left[\alpha_1^{-k_1} \frac{\partial}{\partial \alpha_1} (\alpha_1^{k_1} u_1) \right] + \sum_{i=1}^n \left[\tilde{f}_i \frac{\partial u_1}{\partial \alpha_1} + \tilde{\lambda}_i \frac{k_1 u_1}{\alpha_1^{k_2}} - \tilde{\beta}_i \tilde{\Phi}_i \right] \frac{\partial \vartheta}{\partial \alpha_1} \delta_+ (\vartheta - \vartheta_i) = \\ & = \left[\beta_1^* + \sum_{i=1}^n (\beta_{i+1}^* - \beta_i^*) S_+(\vartheta - \vartheta_i) \right] \frac{\partial \vartheta}{\partial \alpha_1}, \end{aligned} \quad (6)$$

де

$$\begin{aligned} & \tilde{\Phi}_i = \frac{\alpha_t^{(1)}}{\lambda_t^{(1)}} \vartheta_i + \sum_{j=1}^{i-1} \left(\frac{\alpha_t^{(j+1)}}{\lambda_t^{(j+1)}} - \frac{\alpha_t^{(j)}}{\lambda_t^{(j)}} \right) (\vartheta_i - \vartheta_j) - \Phi_p, \\ & (f_i, \lambda_i, \beta_i) \sim p_i, \quad (\tilde{f}_i, \tilde{\lambda}_i, \tilde{\beta}_i) \sim \frac{p_{i+1} - p_i}{f_{i+1}}, \quad \beta_i^* = \frac{\beta_i \alpha_t^{(i)}}{f_i \lambda_t^{(i)}}, \\ & \Phi_p = \frac{\alpha_t^{(1)}}{\lambda_t^{(1)}} \vartheta_p + \sum_{j=1}^n \left(\frac{\alpha_t^{(j+1)}}{\lambda_t^{(j+1)}} - \frac{\alpha_t^{(j)}}{\lambda_t^{(j)}} \right) (\vartheta_p - \vartheta_j) S_+(\vartheta_p - \vartheta_j), \quad f(t) = \lambda(t) + 2\mu(t), \\ & \beta(t) = 2\mu(t) + 3\lambda(t), \quad \mu(t) = \frac{E(t)}{2[1 + \nu(t)]}, \quad \lambda(t) = \frac{E(t)\nu(t)}{[1 + \nu(t)][1 - 2\nu(t)]}, \end{aligned}$$

$E(t)$, $\nu(t)$, $\alpha_t(t)$ – температурні залежності модуля Юнга, коефіцієнтів Пуассона та лінійного теплового розширення відповідно, подані у вигляді (4), а $k_1 = k_2 = 0$, $\alpha_1 = x$ у випадку декартової, $k_1 = k_2 = 1$, $\alpha_1 = r$ – циліндричної, $k_1 = 2$, $k_2 = 1$, $\alpha_1 = r$ – сферичної систем координат.

Оскільки час $\tau \in (0, \infty)$ у рівнянні (6) можна розглядати як параметр, то, використовуючи властивість δ -функції Дірака від складного аргументу [3]:

$$\begin{aligned} \delta_+[\mathfrak{A}(\alpha_1, \tau_0) - \mathfrak{A}_i] &= \left| \frac{\partial \mathfrak{A}}{\partial \alpha_1} \right|_{\alpha_i^{(1)}}^{-1} \delta_+ \left[\operatorname{sgn} \frac{\partial \mathfrak{A}}{\partial \alpha_1} \Big|_{\alpha_i^{(1)}} (\alpha_1 - \alpha_i^{(1)}) \right] + \\ &+ \sum_{j=2}^{n_i} \left| \frac{\partial \mathfrak{A}}{\partial \alpha_1} \right|_{\alpha_i^{(j)}}^{-1} \delta_+(\alpha_1 - \alpha_i^{(j)}), \end{aligned}$$

знаходження розв'язку рівняння (6) у кожний фіксований момент часу $\tau_0 \in (0, \infty)$ зводимо до побудови розв'язку частково виродженого рівняння

$$\begin{aligned} \frac{\partial}{\partial \alpha_1} \left[\alpha_1^{-k_1} \frac{\partial}{\partial \alpha_1} (\alpha_1^{k_1} u_1) \right] + \sum_{i=q_\tau+1}^{q_\tau+m_\tau} \left\{ \left[\sigma^{(i)} \operatorname{sgn} \frac{\partial \mathfrak{A}}{\partial \alpha_1} \right] \Big|_{\alpha_i^{(1)}} \times \right. \\ \times \delta_+ \left[\operatorname{sgn} \frac{\partial \mathfrak{A}}{\partial \alpha_1} \Big|_{\alpha_i^{(1)}} (\alpha_1 - \alpha_i^{(1)}) \right] + \\ \left. + \sum_{j=2}^{n_i} \left[\sigma^{(i)} \operatorname{sgn} \frac{\partial \mathfrak{A}}{\partial \alpha_1} \right] \Big|_{\alpha_i^{(j)}} \delta_+(\alpha_1 - \alpha_i^{(j)}) \right\} = \\ = \left[\beta_{q_\tau}^* + \sum_{i=q_\tau+1}^{q_\tau+m_\tau} (\beta_{i+1}^* - \beta_i^*) \left\{ \mathcal{S}_+ \left[\operatorname{sgn} \frac{\partial \mathfrak{A}}{\partial \alpha_1} \Big|_{\alpha_i^{(1)}} (\alpha_1 - \alpha_i^{(1)}) \right] + \right. \right. \\ \left. \left. + \sum_{j=2}^{n_i} \operatorname{sgn} \frac{\partial \mathfrak{A}}{\partial \alpha_1} \Big|_{\alpha_i^{(j)}} \mathcal{S}_+(\alpha_1 - \alpha_i^{(j)}) \right\} \right] \frac{\partial \mathfrak{A}}{\partial \alpha_1}. \end{aligned} \quad (7)$$

Тут

$$\sigma^{(i)} = \tilde{f}_i \frac{\partial u_1}{\partial \alpha_1} + \tilde{\lambda}_i \frac{k_1 u_1}{\alpha_1^{k_2}} - \tilde{\beta}_i \tilde{\Phi}_i,$$

значення величин q_τ та m_τ визначаються співвідношеннями

$$\begin{aligned} \mathfrak{A}_1 < \mathfrak{A}_2 < \dots < \mathfrak{A}_{q_\tau} \leq \min \mathfrak{A} < \mathfrak{A}_{q_\tau+1} < \dots < \mathfrak{A}_{q_\tau+m_\tau} < \\ < \max \mathfrak{A} < \mathfrak{A}_{q_\tau+m_\tau+1} < \dots < \mathfrak{A}_n, \end{aligned}$$

$\alpha_i^{(1)} < \alpha_i^{(2)} < \dots < \alpha_i^{(n_i)}$ – прості корені рівняння

$$\mathfrak{A}(\alpha_1, \tau_0) - \mathfrak{A}_i = 0, \quad i = q_\tau + 1, \dots, q_\tau + m_\tau.$$

Загальний інтеграл рівняння (7) має вигляд

$$\begin{aligned} u_1 = \frac{A \alpha_1}{k_1 + 1} - \frac{\alpha_1^{-k_1}}{k_1 + 1} \sum_{i=q_\tau+1}^{q_\tau+m_\tau} \left\{ \sigma_i^{(1)} (\alpha_1^{k_1+1} - \alpha_i^{(1)k_1+1}) \mathcal{S}_+ \left[\operatorname{sgn} \frac{\partial \mathfrak{A}}{\partial \alpha_1} \Big|_{\alpha_i^{(1)}} (\alpha_1 - \alpha_i^{(1)}) \right] + \right. \\ \left. + \sum_{j=2}^{n_i} \operatorname{sgn} \frac{\partial \mathfrak{A}}{\partial \alpha_1} \Big|_{\alpha_i^{(j)}} \sigma_i^{(j)} (\alpha_1^{k_1+1} - \alpha_i^{(j)k_1+1}) \mathcal{S}_+(\alpha_1 - \alpha_i^{(j)}) \right\} + \\ + \alpha_1^{-k_1} (\Phi^{**} + B), \end{aligned}$$

де

$$\Phi^{**}(\alpha_1) = \int_{\alpha_{11}}^{\alpha_1} \xi^{k_1} \Phi^* d\xi, \quad \Phi^*(\alpha_1) = \int_{\alpha_{11}}^{\alpha_1} \frac{\beta \alpha_t}{f \lambda_t} \frac{\partial \mathfrak{A}}{\partial \alpha} d\alpha, \quad \sigma_\ell^{(q)} = (\sigma_\ell^{(\ell)})_{\alpha_\ell^{(q)}}.$$

Вирази для визначення напружень отримуємо згідно із співвідношеннями Дюгамеля – Неймана, зокрема, формулу для визначення нормальних напружень подамо так:

$$\begin{aligned}
\sigma_1 = & (f + \lambda k_1 \alpha_1^{1-k_2}) \frac{A}{k_1 + 1} + f \Phi^*(\alpha_1) + [\lambda \alpha_1^{1-k_2} - f] \frac{k_1 (\Phi^{**}(\alpha_1) + B)}{\alpha_1^{k_1+1}} - \\
& - \frac{1}{(k_1 + 1) \alpha_1^{k_1}} \sum_{i=q_\tau+1}^{q_\tau+m_\tau} \left\langle (\alpha_1^{k_1} z_1(\alpha_1) + \alpha_i^{(1)k_1+1} z_2(\alpha_1)) \sigma_i^{(1)} \times \right. \\
& \times S_+ \left[\operatorname{sgn} \frac{\partial \mathfrak{G}}{\partial \alpha_1} \Big|_{\alpha_i^{(1)}} (\alpha_1 - \alpha_i^{(1)}) \right] + \\
& + \sum_{j=2}^{n_i} (\alpha_1^{k_1} z_1(\alpha_1) + \alpha_i^{(j)k_1+1} z_2(\alpha_1)) \sigma_i^{(j)} \times \\
& \times \operatorname{sgn} \frac{\partial \mathfrak{G}}{\partial \alpha_1} \Big|_{\alpha_i^{(j)}} S_+(\alpha_1 - \alpha_i^{(j)}) \Big\rangle - \beta \Phi,
\end{aligned}$$

де

$$\begin{aligned}
z_1(\alpha_1) = & f + \lambda k_1 \alpha_1^{1-k_2}, \quad z_2(\alpha_1) = f k_1 \alpha_1^{-1} - \lambda k_1 \alpha_1^{-k_2}, \\
\{f, \lambda, \beta\} \sim & p_1 + \sum_{i=1}^n (p_{i+1} - p_i) S_+(\mathfrak{G} - \mathfrak{G}_i), \quad \Phi = \int_{\mathfrak{G}_p}^{\mathfrak{G}} \frac{\alpha_t}{\lambda_t} d\mathfrak{G},
\end{aligned}$$

Φ – сумарна чисто теплова деформація.

Значення величин $\sigma_i^{(j)}$ та сталих інтегрування A, B визначаємо як розв’язок системи алгебраїчних рівнянь

$$\begin{aligned}
\sigma_\ell^{(q)} = (\sigma^{(\ell)})_{\alpha_\ell^{(q)}} = & \left(\tilde{f}_\ell + \frac{k_1 \tilde{\lambda}_\ell}{\alpha_\ell^{(q)k_2-1}} \right) \frac{A}{k_1 + 1} + \frac{\Phi^{**}(\alpha_\ell^{(q)}) + B}{\alpha_\ell^{(q)k_1+1}} \left(\frac{k_1 \tilde{\lambda}_\ell}{\alpha_\ell^{(q)k_2-1}} - k_1 \tilde{f}_\ell \right) + \\
& + \tilde{f}_\ell \Phi^*(\alpha_\ell^{(q)}) - \frac{1}{\alpha_\ell^{(q)k_1} (k_1 + 1)} \times \\
& \times \sum_{i=q_\tau+1}^{q_\tau+m_\tau} \left\langle (\alpha_\ell^{(q)k_1} \tilde{z}_1^{(\ell)}(\alpha_\ell^{(q)}) + \alpha_i^{(1)k_1+1} \tilde{z}_2^{(\ell)}(\alpha_\ell^{(q)})) \sigma_i^{(1)} \times \right. \\
& \times S_+ \left[\operatorname{sgn} \frac{\partial \mathfrak{G}}{\partial \alpha_1} \Big|_{\alpha_i^{(1)}} (\alpha_\ell^{(q)} - \alpha_i^{(1)}) \right] + \\
& + \sum_{j=2}^{n_i} (\alpha_\ell^{(q)k_1} \tilde{z}_1^{(\ell)}(\alpha_\ell^{(q)}) + \alpha_i^{(j)k_1+1} \tilde{z}_2^{(\ell)}(\alpha_\ell^{(q)})) \sigma_i^{(j)} \times \\
& \times \operatorname{sgn} \frac{\partial \mathfrak{G}}{\partial \alpha_1} \Big|_{\alpha_i^{(j)}} S_+(\alpha_\ell^{(q)} - \alpha_i^{(j)}) \Big\rangle - \tilde{\beta}_\ell \Phi_\ell,
\end{aligned}$$

$$\ell = q_\tau + 1, \dots, q_\tau + m_\tau, \quad q = 1, \dots, n_\ell,$$

де $\tilde{z}_1^{(\ell)}(\alpha_1) = \tilde{f}_\ell + \tilde{\lambda}_\ell k_1 \alpha_1^{1-k_2}$, $\tilde{z}_2^{(\ell)}(\alpha_1) = \tilde{f}_\ell \alpha_1^{-1} - \tilde{\lambda}_\ell k_1 \alpha_1^{-k_2}$, доповненої відповідними граничними умовами.

Результати числової апробації методики. За допомогою викладеної методики та отриманих на її основі співвідношень проведено числові дослідження поведінки теплового та термонапруженого станів кулі, виготовленої з термочутливого матеріалу з простою тепловою нелінійністю, радіуса R_2 з внутрішньою центральною порожниною радіуса R_1 за умов дії внутрішнього та зовнішнього гідростатичних тисків і температурного удару по граничних поверхнях.

Числові дослідження виконували для кулі, виготовленої зі сталі 12X18H12T, для якої температурні залежності ФМХ, отримані шляхом апроксимації табличних даних [6] поліноміальними функціями за допомогою методу найменших квадратів, подамо у вигляді $\chi(t) = \chi_0 \chi^*(t^*)$:

$$\lambda_t(t) = \lambda_t^{(0)}(1 + 0.4923(t^* - t_p^*) + 0.2821(t^* - t_p^*)^2 - 0.0888(t^* - t_p^*)^3),$$

$$G(t) = G_0(1 - 0.341(t^* - t_p^*) + 0.0814(t^* - t_p^*)^2),$$

$$v(t) = v_0(1 + 0.1674(t^* - t_p^*) - 0.0701(t^* - t_p^*)^2),$$

$$\alpha_t(t) = \alpha_t^{(0)}(1 + 0.2118(t^* - t_p^*) + 0.0659(t^* - t_p^*)^2),$$

$$\lambda_t^{(0)} = 14.9555 \text{ Вт/(м} \cdot \text{К)}, \quad G_0 = 7.9119 \cdot 10^4 \text{ МПа}, \quad v_0 = 0.2965,$$

$$\alpha_t^{(0)} = 1.6098 \cdot 10^{-5} \text{ К}^{-1}, \quad t^* = t/t_0, \quad t_p^* = t_p/t_0.$$

За відлікову температуру t_0 приймали $t_0 = 673 \text{ К}$, за початкову $t_p = 273 \text{ К}$, а відношення радіусів граничних поверхонь приймали рівним $R_2/R_1 = 5$. При дослідженні температурну залежність відповідного безрозмірного коефіцієнта $\chi^*(t^*)$ на інтервалі температур $[t_p^* = 0.4, t_k^* = 1.45]$ апроксимували залежністю

$$\frac{\chi(t)}{\chi_0} \approx \chi_1^* + \sum_{i=1}^n (\chi_{i+1}^* - \chi_i^*) S_+(t^* - t_i^*),$$

де

$$n = \left| (\ln \chi^*(t_p^*) - \ln \chi^*(t_k^*)) / \ln(1 + \varepsilon) \right|,$$

t_i^* – корені рівняння

$$\chi^*(t_i^*) = \chi^*(t_k^*)(1 + \varepsilon)^{n+1-i}, \quad i = 1, \dots, n,$$

а апроксимуючі коефіцієнти χ_i^* визначали за співвідношеннями

$$\chi_1^* = \chi^*(t_p^*), \quad \chi_{i+1}^* = \chi^*(t_k^*)(1 + \varepsilon)^{n+1-i}, \quad i = 1, \dots, n,$$

або

$$\chi_i^* = \chi^*(t_k^*)(1 + \varepsilon)^{n+1-i}, \quad i = 1, \dots, n,$$

що забезпечувало апроксимацію відповідно з надлишком або недостаткою; ε – максимальне відносне відхилення апроксимуючої залежності від точної.

Характерні результати розрахунків за дії температурного удару по зовнішній поверхні інтенсивністю $t_2 = 973 \text{ К}$ та зовнішнього гідростатичного тиску подано на рис. 1 – рис. 3 у безрозмірному вигляді: $t^* = \frac{t}{t_0}$, $\rho = \frac{r}{R_1}$, $\text{Fo} = \frac{a\tau}{R_1^2}$, $\sigma_i^* = \frac{\sigma_i}{2G_0\alpha_t^{(0)}t_0}$, $i = r, \varphi, \theta$, $p_m^* = \tilde{\sigma}_m$, $m = 1, 2$.

На рис. 1 наведено радіальний розподіл температури за різної точності апроксимації ($\varepsilon < 10\%$) температурної залежності коефіцієнта теплопровідності $\lambda_t(t)$ у моменти часу $\text{Fo} = 0.5, 3, 15$.

Системний розрахунок поведінки температурного поля засвідчив, що при точності апроксимації $\varepsilon < 10\%$ відносна похибка в обчислених значеннях температури не перевищує 1%. При $\text{Fo} \geq 15$ в кулі реалізується стаціонарний тепловий режим.

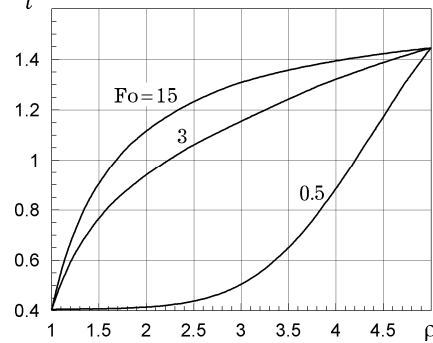

Рис. 1

Розподіли значень колових напружень за радіальною координатою при інтенсивності гідростатичних тисків $p_1^* = 0$, $p_2^* = 0.5$ у моменти часу $Fo = 0, 0.5, 15$ наведено на рис. 2.

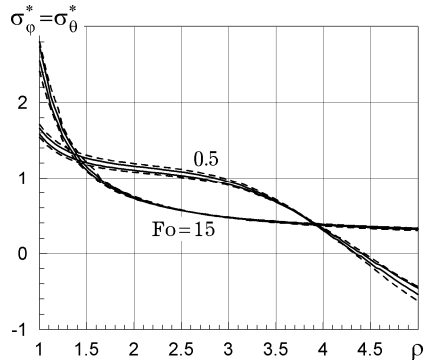

Рис. 2

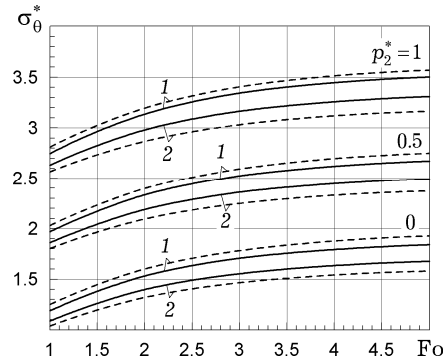

Рис. 3

Рис. 3 ілюструє зміну в часі колових напружень на внутрішній граничній поверхні за умови відсутності внутрішнього гідростатичного тиску та різних значеннях інтенсивності зовнішнього тиску $p_2^* = 0, 0.5, 1.0$.

Суцільним лініям на рис. 2, рис. 3 відповідають значення, отримані при апроксимації температурних залежностей ФМХ з точністю 5%, штриховими – з точністю 10% у випадках апроксимації функцій з надлишком (криві 1) і з недостаткою (криві 2).

Результати досліджень, наведені на рис. 2, рис. 3, свідчать, що реальне значення напруження σ_i , $i = r, \phi, \theta$, знаходиться в діапазоні значень, розрахованих за апроксимації температурних залежностей ФМХ з надлишком і недостаткою, при цьому відносна похибка між ними не перевищує 2ϵ .

Висновки. Запропонований аналітично-числовий підхід до розв'язання одновимірних задач термопружності для термочутливих тіл простої геометрії надає змогу за розв'язками відповідно лінеаризованих крайових задач для змінної Кірхгофа досліджувати з контрольованою достовірністю одновимірні нестационарні теплові та квазістатичні напружено-деформовані стани за комбінованої термосилової дії.

1. Григоренко Я. М., Василенко А. Т., Панкратова Н. Д. Задачи теории упругости неоднородных тел. – Киев: Наук. думка, 1991. – 216 с.
2. Карслоу Г., Егер Д. Теплопроводность твердых тел. – Москва: Наука, 1964. – 488 с.
Te same: Carslaw H. S., Jaeger J. C. Conduction of heat in solids. – Oxford: Clarendon Press, 1959. – 510 p.
3. Коляно Ю. М., Кулик А. Н. Температурные напряжения от объемных источников. – Киев: Наук. думка, 1983. – 288 с.
4. Кушнір Р. М., Попович В. С. Термопружність термочутливих тіл. – Львів: Сполом, 2009. – 412 с. – Моделювання та оптимізація в термомеханіці електропровідних неоднорідних тіл / Під заг. ред. Я. Й. Бурака, Р. М. Кушніра: В 5 т. – Т. 3.
5. Лыков А. В. Теория теплопроводности. – Москва: Высш. шк., 1967. – 600 с.
6. Масленков С. В., Масленкова Е. А. Стали и сплавы для высоких температур: Справочник: В 2 кн. – Москва: Металлургия, 1991. – Кн. 1. – 384 с.
7. Подстригач Я. С., Ломакин В. А., Коляно Ю. М. Термоупругость тел неоднородной структуры. – Москва: Наука, 1984. – 368 с.
8. Kiani Yasser, Eslami M. R. Geometrically non-linear rapid heating of temperature-dependent circular FGM plates // J. Therm. Stresses. – 2014. – **37**, No. 12. – P. 1495–1518.
9. Popovych V. Methods for determination of the thermo-stressed state of thermo-sensitive solids under complex heat exchange conditions // In: R. B. Hetnarski (ed.). Encyclopedia of Thermal Stresses. – Springer, 2014. – Vol. 6. – P. 2997–3008.

**ОБ ОДНОМ АНАЛИТИЧЕСКИ-ЧИСЛЕННОМ СПОСОБЕ РЕШЕНИЯ
ОДНОМЕРНОЙ КВАЗИСТАТИЧЕСКОЙ ЗАДАЧИ ТЕРМОУПРУГОСТИ ДЛЯ
ТЕРМОЧУВСТВИТЕЛЬНОГО ТЕЛА ПРОСТОЙ ГЕОМЕТРИИ**

Предложена методика аналитически-численного решения одномерных задач термоупругости тел простой геометрии, основанная на представлении температурных зависимостей физико-механических характеристик материалов в виде кусочно-постоянных функций температуры, использовании замены Кирхгофа и аппарата обобщенных функций. Этот подход позволяет с контролируемой достоверностью исследовать одномерные нестационарные тепловые и квазистатические напряженно-деформированные состояния при комбинированном термосиловом воздействии.

**ON ONE ANALYTICAL-NUMERICAL METHOD OF SOLUTION FOR
THE ONE-DIMENSIONAL QUASI-STATIC THERMOELASTICITY PROBLEM FOR
THERMOSENSITIVE BODY OF SIMPLE GEOMETRY**

The procedure of analytical-numerical solution of the one-dimensional thermoelasticity problems for bodies of simple geometry is proposed. The method is based on presentation of the temperature dependences of physical-mechanical material characteristics in the form of piecewise-constant temperature functions, use of Kirchhoff substitution, and apparatus of generalized functions. This way enables one to study with controlled validity the one-dimensional non-stationary thermal and quasi-static stress-strain states under combined action of thermal and mechanical loading.

Ін-т прикл. проблем механіки і математики
ім. Я. С. Підстригача НАН України, Львів

Одержано
04.03.15